

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
Αγίου Σπυρίδωνος (12 Δεκεμβρίου)

Ο Επίσκοπος της απλότητας και της αγιότητας

Η Εκκλησία μας τιμά και προβάλλει σήμερα, αγαπητοί μου, τον Άγιο Σπυρίδωνα, Επίσκοπο Τριμυθούντος της Κύπρου, τον Θαυματουργό. Πρόκειται για μία εξαιρετική προσωπικότητα της Εκκλ/κής ιστορίας, ένα κόσμημα του Χριστιανικού εορτολογίου. Πρόκειται για τον Επίσκοπο που έζησε και διαποίησε την Εκκλησία στο ιστορικό μεταίχμιο ανάμεσα στην κορύφωση των διωγμών και την απελευθέρωση της Εκκλησίας από την ειδωλολατρική μανία. Γι' αυτό μπόρεσε να ζήσει και ν' απολαύσει την χαρά της ελευθερίας και της ανεξιθρησκίας, έχοντας, όμως, ανεξίτηλα πάνω του τα στίγματα των βασανιστηρίων που υπέστη για την αγάπη του Χριστού.

Το συναξάρι του είναι πλούσιο σε διηγήσεις για όλες τις πτυχές του βίου του, οι οποίες, ασφαλώς, δεν είναι δυνατόν να καταγραφούν σε μία σύντομη ομιλία. Αξίζει, όμως, να επισημάνουμε πως ο Άγιος Σπυρίδων ήταν απλοϊκός στους τρόπους, αμόρφωτος κατά κόσμον. Δεν είχε σπουδάσει τις επιστήμες της εποχής του, δε διακρινόταν για την θύραθεν γνώση και σοφία, ήταν πλήρης, όμως, από την σοφία του Θεού και την Χάρη του Αγίου Πνεύματος, που πλημμύριζαν την ύπαρξή του. Η κατά Χριστόν μόρφωση που διέθετε ήταν ικανή να μορφώσει μέσα του και να κοσμήσει την προσωπικότητά του, με δύο εξαιρετικά χαρίσματα, μεταξύ των πολλών άλλων, τα οποία τον κατέστησαν ξεχωριστό και Θεοφιλή.

Το πρώτο χάρισμά του ήταν η καθαρή και ανόθευτη πίστη του. Αυτό φάνηκε περίτρανα κατά τη συμμετοχή του στις εργασίες της Α' Οικουμενικής Συνόδου, οι Πατέρες της οποίας κλήθηκαν ν' αντιμετωπίσουν την φοβερή αίρεση του Αρείου. Ο Άρειος, με τη δεινότητα του λόγου και των επιχειρημάτων του, έβαλε κατά της Τριαδικής Θεότητας και αρνούσαν την Θεία φύση του Χριστού. Είχε ήδη καταφέρει να παραπλανήσει πολλά στελέχη της Εκκλησίας και ο κίνδυνος της επικράτησης της αιρέσεως ήταν εμφανής. Εκείνος που όρθωσε, όχι το ανάστημα της σοφίας, αλλά της ταπείνωσης και της πίστης ενώπιον του Αρείου ήταν ο Άγιος Σπυρίδων. Πήρε στα χέρια του ένα κεραμίδι και αφού προσευχήθηκε θερμά στον Τριαδικό Θεό, προκάλεσε την Θεία επέμβαση ενώπιον της Συνόδου. Το κεραμίδι διαλύθηκε θαυματουργικώς στα τρία συστατικά του, τη φωτιά, το νερό και το χρώμα και με τον τρόπο αυτό ο Άγιος Σπυρίδων απέδειξε ότι ο Θεός είναι Ένας, με τρία, όμως, πρόσωπα, τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, μίας ουσίας και θελήσεως. Με τον τρόπο αυτό κατατρόπωσε την πλάνη του Αρείου και συνέβαλε τα μέγιστα στην

διαμόρφωση της Ορθόδοξης Θεολογίας περί της Αγίας Τριάδος και του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Το δεύτερο χάρισμα που διέθετε ο Άγιος Σπυρίδων ήταν η καθαρότητα του βίου του. Ήταν άνθρωπος που ζούσε εν Αγίω Πνεύματι, διαφύλασσε καθαρές τις πνευματικές και σωματικές αισθήσεις του, ασκούσαν διαρκώς στη νηστεία και στην προσευχή, αρνούμενος κάθε κοσμικό και εφάμαρτο περισπασμό. Η καθαρότητα της ζωής του ήταν τέτοια ώστε να συλλειτουργεί με τους Αγγέλους, όπως διασώζει το απολυτικό της εορτής του: «και εν τω μέλπειν τας αγίας σου ευχάς, αγγέλους έσχες συλλειτουργούντας σοι ιερώτατε». Ήταν τέτοια η αξιοσύνη του, τέτοια η ευλάβειά του, τόση η αγιότητα του βίου του, ώστε ο Θεός τον αξίωσε να συλλειτουργεί και να συνομιλεί με τους αγίους Αγγέλους Του, κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, γεγονός που αποδεικνύει την Θεϊκή ευαρέσκειά προς το ταπεινό πρόσωπό του.

Τα εξαιρετικά αυτά χαρίσματά του οφείλουν να γίνουν οδηγός ζωής για εκείνους που θεολογούν και μετέχουν της Ιεράς επιστήμης της Θεολογίας, όσο και για εκείνους που ίστανται ενώπιον του φρικτού Θυσιαστηρίου Κληρικούς και αναλαμβάνουν το κορυφαίο έργο της Θείας Λειτουργίας. Στους πρώτους ο Άγιος Σπυρίδων διδάσκει ότι η Θεολογία δε μπορεί να αποτελεί κοινή ακαδημαϊκή ενασχόληση, ξέχωρα από την εμπειρία της πίστεως και το διαρκές λειτουργικό βίωμα. Σε διαφορετική περίπτωση εκπίπτει από Θεία εργασία σε κοσμική επιστήμη, σαν και όλες τις άλλες.

Στους Κληρικούς δε, ο Άγιος διδάσκει ότι οφείλουν να διαφυλάττουν, με όλες τις δυνάμεις τους την καθαρότητα ψυχής και σώματος, για να μπορούν επαξίως να τελούν τα Ιερά Μυστήρια, κυρίως δε το Μυστήριο των Μυστηρίων, τη Θεία Ευχαριστία. Όταν διάγουν βίο ανεπίληπτο, ταπεινό και ευλαβή, τότε θα προσελκύουν σε τέτοιο βαθμό τη Χάρη του Θεού, ώστε να τυγχάνουν Θείων Λειτουργικών εμπειριών, όπως τις βίωσε εκείνος, αλλά και άλλοι Άγιοι Επίσκοποι και Πρεσβύτεροι στη διάρκεια της ιστορίας, μέχρι και τις μέρες μας.

Δυστυχώς, ο περιορισμένος χώρος και χρόνος δε μας επιτρέπει να επεκταθούμε περαιτέρω στην προσωπικότητα του Αγίου Σπυρίδωνος. Είμαστε, όμως, βέβαιοι, αδελφοί μου, ότι έχουμε αντιληφθεί όλοι το μέγεθος της Αγιότητας του ανδρός, οι πρεσβείες και η προστασία του οποίου, είθε να σκέπουν τις ζωές μας. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.